

РЕШЕНИЕ

№ 319

гр. София, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 21.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **9151** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 231 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР), вр. чл. 19, ал. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Производството е образувано по жалба на И. В. Й. срещу Заповед № Л-2918 от 18.08.2021 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 и чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, заемаш длъжността „Надзирател II – ра степен“ в арест с адрес [населено място] [улица] към сектор „Арести“ при Областна служба „Изпълнение на наказанията“ (О.) - [населено място].

В жалбата се изразява несъгласие с фактическите основания за издаване на заповедта. Оспорва да е извършвал системни нарушения на служебната дисциплина, изразяващи се в изнасяне на хранителни продукти от ареста, както и да е използвал познанства и контакти с лишените от свобода, за да осигури автомобил за абитуриентския бал на своята дъщеря. Също така оспорва да е осъществявал нерегламентирани контакти с лишен от свобода. В тази връзка счита, че не се е възползвал от служебното си положение за лично облагодетелстване и не е извършвал действия, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Прави се оплакване за наличието на противоречие между фактическите и правните основания, отразени в оспорваната заповед. Счита, че в заповедта липсва

посочване на времето на извършване на нарушенията, свързани с изнасянето на хранителни продукти. Развива доводи, че информацията за дисциплинарното производство е станало достояние на до медиите чрез действията на органа, а не на жалбоподателя. Оспорва се доказателствената стойност на снимковия материал, приложен по делото. Претендират се разноски.

В писмени бележки на жалбоподателя се сочи допълнително, че дисциплинарното производство е образувано само за едно дисциплинарно нарушение (превозване на дъщерята на жалбоподателя със семеен автомобил на лишен от свобода), а впоследствие в заповедта са включени и други нарушения (предаване на кафе на лишен от свобода и изнасяне на продукти). Допълнително се акцентира, че в диспозитива се налага наказание за едно деяние, а в мотивите се отразяват няколко деяния. Пояснява, че от справка на МВР – КАТ се установява, че автомобилът, за който се твърди, че е превозвана дъщерята на жалбоподателя не е собственост на лишен от свобода или на негови членове от семейството.

Ответната страна - главен директор на Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“ (ГДИН), чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че не са налице основанията за оспорване на заповедта, посочени в чл. 146 АПК. Претендират се разноски и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

В писмени бележки на ответната страна се посочва, че на абитуриентския бал на дъщерята на жалбоподателя е присъствала съпругата на задържано под стража лице, която е превозвала празнуващата, което е публикувано в социалните мрежи, без да се съобразява със задълженията и моралните норми във връзка със служебното си положение. Твърди, че жалбоподателят е използвал множество възможности за осъществяване на контакт със задържано по стража лице. Излагат се доводи за осъществено грубо нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 ЗМВР.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не се спори, а и от приложената кадрова справка и длъжностна характеристика се установява, че към момента на издаване на оспорваната заповед И. В. Й. е заемал длъжността „Надзирател II – ра степен“ в арест с адрес [населено място] [улица] към сектор „Арести“ при Областна служба „Изпълнение на наказанията“ (О.) - [населено място].

С докладна записка рег. № 5180/02.06.2021 г. се информира главният директор на ГДИН, че И. В. Й. е осъществил контакт със З. Н. – Г., която е съпруга на задържано по стража лице С. Г., като на 26.05.2021 г. се е възползвал от нейни услуги по превозване на дъщеря си на абитуриентския ѝ бал с джип марка „Х.“. Посочва се, че източникът на информацията са снимки от социалните мрежи. В докладната записка е отразено прилагането на снимков материал (4 листа).

Началникът на О. – С. е изпратил до главния директор на ГДИН предложение за образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина от мл. инспектор И. В. Й.. Посочва се, че нарушението се изразява в използване на услуги от съпруга на задържано по стража лице, описани в горепосочената докладна записка. Отразено е прилагането на снимков материал (4 броя снимки – 6 листа).

Със Заповед № 1-1829 от 03.06.2021 г. на главния директор на ГДИН е наредено образуването на дисциплинарно производство срещу И. В. Й. за извършено тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР, изразяващо се в това, че служителят е осъществил контакт съпруга на задържано по стража лице С. Г. и се е възползвал от нейните услуги, а именно на 26.05.2021 г. е превозвала на абитуриентския бал дъщерята на жалбоподателя със семейния автомобил на семейство Г. - джип марка „Х.“. Със заповедта е определена дисциплинарно - разследваща комисия и временно е отстранен жалбоподателят от заемната длъжност. Съставени са протоколи за изземване на оръжието и боеприпасите на жалбоподателя, както и за предаване на служебната карта, магнитна транспортна карта за пътуване в метро и карта за безплатно пътуване.

Съставен е Протокол от 04.06.2021 г. на дисциплинарно - разследваща комисия, от който се установява, че на жалбоподателя е изчетена заповедта за образуване на дисциплинарно производство, като в същата е отразено връчването на екземпляр от нея, за което е положен подпис. От протокола става ясно, че дисциплинарният орган е изслушал служителя, който е заявил, че „дъщеря му е пълнолетна и не се меси“. В протокола е отразено, че жалбоподателят е бил поканен да даде писмени обяснения, но се е възползвал от това си право.

В бюлетин № 99/04.06.2021 г., воден от ГДИН, е публикувана информация за образуването дисциплинарно производство срещу жалбоподателя, по повод постъпили данни за осъществен от него нерегламентиран контакт със задържано лице. Приложени са публикации от интернет сайтове (btvnovinite.bg; stolica.bg; dnevnik.bg; nova.bg; mediapool.bg; bnt.bgflagman.bg; bta.bg; zonanews.bg), в които е отразена горепосочената информация от бюлетина на ГДИН.

По преписката е приложено писмо рег. № 328600-29649/23.06.2021 г. от ГФ „Национална полиция“, от което се установява, че от 11.10.2018 г. лек автомобил марка „Х.“, рег. [рег.номер на МПС] е регистриран на името на Л. Л.. Отражено е, че служителите на реда са извършили проверка (без посочване на дата) на возещите се в автомобила лица и установили, че в него се намира З. Н. – Г..

На 29.06.2021 г. е съставен протокол от дисциплинарно – разследващия орган, като по делото е приложен снимков материал (л. 89 – л. 95). Същият отразява проверка на видео – записите на дежурствата на И. Й. за периода от 04.05.2021 г. до 01.06.2021 г. В протокола е отразено, че на 04.05.2021 г. около 11:00 ч. жалбоподателят е провел разговор със задържания С. Г. в присъствието на други служители. Посочва се, че на 04.05.2021 г. в 11:00 ч. и 18:20 ч. четирима лишени от свобода отделят хранителни продукти (хляб „Симид“ и други продукти) от остатъчната храна от обяда, респ. вечерята на задържаните, които са поставени в два броя чанти с надпис „К.“, намиращи се в помещение „Бръснарницата“. Впоследствие на същата дата в 20:28 часа И. И. влиза в помещението и взема чантите, носи ги в помещението „Разводачна стая“, а впоследствие в сградата на Окръжна следствена служба, откъдето на сутринта на 05.05.2021 г. изнася чантите. Посочено е още, че на 28.05.2021г. жалбоподателят отново по подобен начин е изнасял хранителни продукти (неразпечатан хляб и мусака), представляващи остатъчна храна от обяда, респ. вечерята на задържаните. В протокола е отразено, че на 28.05.2021г. жалбоподателят е предоставил две чаши с кафе на задържания С. Г. и провел с него два разговора (6 мин. около 15:30 ч. и 1 минута около 18:50 ч.). В протокола е налична информация, че на 01.06.2021 г. служители на ГДИН извършили проверка на чанта с надпис „К.“ и установили

хранителни продукти в нея (неразпечатан хляб и пиле с ориз), която била приготвена от жалбоподателя за изнасяне.

Съдът приема за установено отразеното в протокола от 29.06.2021 г. на дисциплинарно – разследващия орган. Документът пряко отразява възприето от записите от системата за видеонаблюдение и липсват данни за неправилно отразяване на информацията от страна на състава на комисията. В тази връзка съдът кредитира този документ, поради което е безпредметно обсъждането на снимковия материал (л. 89 – л. 95), за който се твърди, че е част от протокола. Единствено следва да се отбележи, че 6 броя дискове представляват приложения към протокола, но не и снимков материал.

Приложена е Заповед от 04.01.2018 г. на началника на сектор „Арести“ – [населено място], с която се забранява на служителите от надзорно – охранителния състав да изнасят отпадъчна храна, хляб и инвентар, подлежащ на връщане в кухнята на Затвора – [населено място].

В административната преписка е налична докладна записка рег. № 10644/30.06.2021 г. на Св. С. – главен надзирател, с която заявява, че дисциплинарната комисия му е предоставила снимков материал, разпечатан от социалните мрежи. Заявява, че според него на една от снимките е съпругата на задържания С. Г., която е водач на автомобил, превозващ абитуриент.

Следва да се обсъди снимковият материал към докладна записка рег. № 5180/02.06.2021 г. и заявеното в докладната записка на Св. С. – главен надзирател. Законодателят не е ограничил доказателствените средства за доказването на релевантните факти, с оглед на разпоредбата на чл. 39 АПК, поради което е възможно ползването на снимковия материал за установяване на фактическите основания в заповедта. В случая не се установява по категоричен начин, че на приложените по делото снимки присъства лицето З. Н. – Г. (съпруга на задържания С. Г.). Ответната страна не ангажира доказателства за установяване на тези факти, изложени в заповедта, т. е., че съпругата на задържано лице е управлявала автомобил, в който се намира дъщерята на жалбоподателя. Налице е единствено твърдение на служителя Св. С., обективизирано в докладна записка рег. № 10644/30.06.2021 г., но липсва информация по делото (напр. познават ли се; по какво е разпознал лицето; колко често е наблюдавал лицето и др.), от която да се провери достоверността на изложеното и дали се касае за изразяване на мнение или категорично разпознаване. Този извод не се променя от писмото на МВР, в което се посочва, че обсъжданото лице било установено в автомобил марка „Х.“, рег. [рег.номер на МПС] , доколкото тази проверка не касае относимата дата – 26.05.2021 г.

Дисциплинарно – разследващият орган е изготвил Обобщена справка рег. № 10828/02.07.2021 г., в която се посочва, че И. Й. е осъществил контакт със съпруга на задържано по стража лице С. Г. и се е възползвал от нейните услуги, изразяващи се в превозването на неговата дъщеря по повод абитуриентския ѝ бал. Посочва се, че служителят системно изнася хранителни продукти от ареста и осъществява контакти със задържано лице, като разговаря с него и му предоставя напитки с кафе. Дисциплинарно – разследващата комисия е достигнала до извод, че служителят не е спазил разпоредбата на чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС и правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН и ГДО към министъра на правосъдието. Комисията е приела, че служителят е злоупотребил с дадената му от закона власт за изпълняваната длъжност и използвал служебното си положение за

реализиране на изгоди. Случаят станал достояние на трети лица, което е довело до уронване престижа на ГДИН. Според комисията действията на служителя представляват тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 ЗМВР.

На жалбоподателя е изпратена покана за запознаване с обобщената справка и даване на допълнителни обяснения или възражения, която е получена лично от служителя.

На 13.07.2021 г. е съставен протокол от дисциплинарно – разследващия орган, от който е видно, че жалбоподателят се е запознал с обобщената справка и му е предоставена възможност в срок от 24 часа да депозира писмени възражения и допълнителни обяснения.

Изготвено е становище от дисциплинарно – разследващата комисия, с което е предложено налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ поради допуснатото тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 ЗМВР.

На служителя е дадена възможност в тридневен срок да даде писмени обяснения, което се установява от изпратената покана рег. № 7438/33.07.2021 г., получена лично на 04.08.2021 г. В указания срок не са постъпили обяснения от служителя.

Последвало е издаването на оспорваната Заповед № Л-2918/18.08.2021 г. от главния директор на Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 и чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, заемаш длъжността „Надзирател II – ра степен“. Административният орган е приел, че И. Й. е осъществил контакт със съпруга на задържано по стража лице С. Г. и се е възползвал от нейните услуги, изразяващи се в превозването на неговата дъщеря по повод абитуриентския ѝ бал. Прието е също, че служителят системно изнасял хранителни продукти от ареста, полагащи се като порцион на задържаните под стража лица. В заповедта е отразено, че служителят е провеждал разговори със задържан под стража и му е купувал напитки от кафеавтомата.

Според административния орган използването на автомобила на семейство Г. води до нарушение на чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС, а именно служителите от надзорно – охранителния състав не могат да използват познанства и контакти на лишените от свобода, задържаните под стража и техните близки за решаване на лични въпроси. Органът е приел, че с действията на служителя са нарушени правилата от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН, както следва: чл. 16 – държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява; чл. 43 – държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел; чл. 51 - държавният служител не може да приема подаръци или облаги, които могат да бъдат възприети като награда за извършена работа, която влиза в служебните му задължения; чл. 58 - държавният служител не може да използва служебното си положение за осъществяване на свои лични на семейството си интереси. В заповедта е отразено, че действията на служителя са довели до уронване престижа на ГДИН и са станали достояние на трети лица чрез публикуването на многобройни статии в новинарски интернет сайтове и в служебния бюлетин на ГДИН, както и с публикуването на снимковия материал в социалните мрежи. В тази връзка органът е приел, че деянието на жалбоподателя представлява тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 7 (превишаване на власт или използване на

служебното положение за лична облага или за облага на трети лица) и и т. 13 (деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата) от ЗМВР.

По делото е приложен препис на съдебен акт, от който става ясно, че е прекратен гражданския брак между жалбоподателя и свидетелката Д. Й..

По делото е разпитана свидетелката Д. Й., която дава информация, че е организирала празненството за абитуриентския дъщеря й. Акцентира, че жалбоподателят не се е ангажирал с никакви дейности по организацията на празненството. Допълва, че жалбоподателят си има свое семейство и че не се намира в добри отношения със своята дъщеря. Дава информация, че нейната дъщеря чрез нейни приятели е осигурила автомобил, с който да се придвижва по време на абитуриентския бал. Заявява, че не познава водача на автомобила. Показанията на свидетелката са преценени с оглед разпоредбата на чл. 172 ГПК, вр. чл. 144 АПК, доколкото е имала сключен граждански брак с И. Й.. Съдът дава вяра на показанията на свидетелката, тъй като същите са последователни, логични и непротиворечиви.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Същата е подадена от лице, имащо правен интерес, тъй като с оспорения административен акт е прекратено служебното правоотношение на оспорващия И. Й., с което се засяга непосредствено и неблагоприятно правната му сфера. Подадена е в срока по чл. 231, ал. 1 ЗМВР, тъй като актът е съобщен на 26.08.2021 г., а жалбата е депозирана на 08.09.2021 г.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледаната по същество, жалбата е основателна.

Жалбоподателят мл. инспектор И. В. Й. заема длъжността „Надзирател“, т. е. той е държавен служител по смисъла на чл. 19 ал. 1 т. 1 ЗИНЗС, който пряко осъществява дейности по изпълнение на наказанията или на мярката за неотклонение задържане под стража. Съгласно чл. 19 ал. 2 ЗИНЗС за тези държавни служители се прилагат разпоредбите относно държавната служба в ЗМВР, доколкото в ЗИНЗС не са предвидени специални разпоредби.

Съгласно чл. 13 ал. 2 т. 4 и т. 9 ЗИНЗС - Главният директор на ГДИН е компетентен да прекратява служебните правоотношения на държавните служители на младши изпълнителски длъжности, каквато е на жалбоподателя (мл. инспектор) и да наказва дисциплинарно служителите в териториалните служби на ГДИН, каквото звено е сектор „Арести“ при О. - [населено място]. Поради това оспорената заповед е издадена от съответния компетентен орган съобразно предоставените от закона правомощия.

За процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, основанията и процесуалните правила за провеждането ѝ са приложими правилата на ЗМВР на осн. препаращата норма на чл. 19 ал. 2 ЗИНЗС, тъй като в него не се съдържат специални правила.

Заповедта е издадена в предписаната в чл. 210 ЗМВР писмена форма, съдържаща всички изброени реквизити - извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата,

въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В заповедта са описани няколко разнородни действия на служителя, които са свързани с ползването на услуги от съпругата на задържан, провеждане на разговори със задържано лице и системно изнася хранителни продукти от ареста, полагащи се като порцион на задържаните под стража лица. Описани са мястото, времето и обстоятелствата, при които са извършени действията на служителя. Противно на оплакванията в жалбата, съдът намира, че са налице мотиви по отношение на времето на изнасяне на хранителните продукти (такава информация е налична в обобщената справка и протокола от системата за видеонаблюдение), тъй като е допустимо част от фактическите основания да се съдържат в други документи. В заповедта са посочени две нарушения на служебната дисциплина - чл. 203, ал. 1, т. 7 (превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица) и т. 13 (деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата) от ЗМВР. Горното води до извод, че според органа всяко едно от действията на служителя води до тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 ЗМВР. Налице е мотивиран акт, който не препятства служителя да разбере за какви и колко нарушения на служебната дисциплина е наказан. Предвид изложеното съдът намира за неоснователни възраженията за необоснованост на акта и наличието на противоречия между мотивите и диспозитива.

В хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения като е спазена разписаната в ЗМВР процедура по разследване и налагане на дисциплинарни наказания съгласно чл. 205, чл. 206 и чл. 207 ЗМВР. Съгласно чл. 207, ал. 1 ЗМВР при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 15 дисциплинарното производство се образува с писмена заповед. Заповедта по чл. 207, ал. 1 ЗМВР поставя началото на дисциплинарното производство, като същата се основава на „данни“ за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина. Щом законът е употребил понятието „данни“, то тази заповед не може да поставя рамки на дисциплинарното производство за точно определено действие на служителя. Напълно допустимо и възможно е при извършване на пълно, обективно и всестранно разследване да се открият други действия/бездействия на служителя, които да се подведат под някоя от хипотезите на чл. 203, ал. 1 ЗМВР. Освен това в ЗМВР липсва разпоредба, която да ограничава възможността за такава практика - когато в хода на едно дисциплинарно производство се открият данни за осъществен състав на друго нарушение на дисциплината, да бъде образувано ново дисциплинарно производство. Не без значение е обстоятелството, че в заповедта по чл. 207, ал. 1 ЗМВР е наредено на дисциплинарно – разследващия орган при откриване на друго тежко нарушение на служебната дисциплина да квалифицира деянието съобразно установените факти и обстоятелства. В тази връзка са неоснователни възраженията за допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в това, че дисциплинарното производство е образувано само за едно нарушение (превозване на дъщерята на жалбоподателя със семеен автомобил на лишен от свобода), а впоследствие в заповедта са включени и други нарушения (предаване на кафе на лишен от свобода и изнасяне на продукти). Относно материалната законосъобразност на оспорения акт, съдът приема, че заповедта е издадена в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби на ЗМВР.

Тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 7 ЗМВР представлява превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица, а според т. 13 - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

В оспорваната заповед е прието, че служителят е ползвал услугите на съпругата на задържано под стража лице, изразяващо се в превозването на дъщеря му на нейния абитуриентски бал, с което е нарушил чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС (служителите от надзорно – охранителния състав не могат да използват познанства и контакти на лишените от свобода, задържаните под стража и техните близки за решаване на лични въпроси) и правилата на чл. 16, чл. 43, чл. 51 и чл. 58 (описани по – горе) от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН. По делото се установи по категоричен начин, че жалбоподателят въобще не е участвал в организацията на абитуриентския бал и няма никакво отношение за превозването на дъщеря си на празника. Допълнително се установи, че дъщерята на жалбоподателя е намерила автомобил, с който да се придвижи на събитието. Това води до извод, че жалбоподателят не е ползвал услуги на съпругата на задържано лице (липсва нерегламентиран контакт), поради което липсва нарушение на чл. 294, т. 12 от ППЗИНЗС – използване на познанствата и контактите с близки на задържаните под стража лица за решаване на лични въпроси. Липсата на уговорка за ползване на обсъжданите услуги води и до извод, че не са нарушени правилата на чл. 16, чл. 43, чл. 51 и чл. 58 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН. В този смисъл не е нарушена служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 ЗМВР, т. е. липсва използване на служебно положение и липсва деяние, за да се постави на преценка дали противоречи на етичните правила.

Следва да се отбележи, че по делото не се установи съпругата на задържано под стража лице да е присъствало на обсъжданото събитие. Дори да се приеме обратното, то това не води до друг извод, тъй като дъщерята на жалбоподателя (чрез нейни приятели) е имала уговорка с водача на съответния автомобил, с който се е придвижвала. Присъствието на такова лице не означава непременно, че жалбоподателят се е възползвал от служебно положение за облага или че е действал в разрез с етичните правила (чл. 16 – държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява; чл. 43 – държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел; чл. 51 - държавният служител не може да приема подаръци или облаги, които могат да бъдат възприети като награда за извършена работа, която влиза в служебните му задължения; чл. 58 - държавният служител не може да използва служебното си положение за осъществяване на свои лични на семейството си интереси).

Обстоятелството, че жалбоподателят е провел няколко разговора със задържано лице (липсва информация за техния предмет) и еднократно му е предоставил напитка с кафе, не води до извод за нарушение на дисциплината (още по – малко за тежко нарушение по смисъла на чл. 203, ал. 1 ЗМВР). Липсва регламентация за невъзможността за провеждане на разговори. Дори от същите да личат близки отношения, то няма информация за техния предмет, за да е възможно извършването на преценка дали същите са нерегламентирани от гледна точка на етичните правила или други правила.

Съдът приема, че жалбоподателят на два пъти е изнасял хранителни продукти, представляваща остатъчна храна от обяда, респ. вечерята на задържаните в ареста. Съгласно чл. 206, ал. 2 ЗМВР при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

Според Заповед от 04.01.2018 г. на началника на сектор „Арести“ – [населено място] тези хранителни продукти представляват отпадъчна храна. Съдът намира, че с отпадъчна храна е невъзможно облагодетелстване по смисъла на чл. 203, ал. 1 т. 7 ЗМВР, водещо до най – тежкото дисциплинарно наказание. Действително, един от хранителни продукти представлява неразпечатан хляб „Симид“ и по тази причина не е отпадъчна храна, но същата е несъществена вреда с оглед нейната стойност. Не се споделят изводите на органа, че се касае за системност, доколкото е извършено два пъти. В тази връзка наложеното със заповедта най – тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“ не кореспондира с тежестта и характера на нарушението на Заповед от 04.01.2018 г. на началника на сектор „Арести“ – [населено място], забраняваща изнасянето на хранителни продукти от ареста.

Горното налага на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК да се отмени оспорваната заповед.

На основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право да му се заплатят направените разноски по делото, които са в размер на 600 лева за адвокатски хонорар. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатския хонорар. В чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения е определен минимален размер от 400 лева за възнаграждения по дела по ЗМВР. Договореният и заплатен хонорар, надвишаващ с 200 лева предвидения минимум, не е прекомерен съобразно фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, 37 - ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-2918 от 18.08.2021 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6, вр. чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 и чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя И. В. Й., ЕГН [ЕГН], заемащ длъжността „Надзирател II – ра степен“ в арест с адрес [населено място] [улица] към сектор „Арести“ при Областна служба „Изпълнение на наказанията“ (О.) - [населено място].

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“ да заплати на И. В. Й., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 600 лева, представляваща направени по делото разноски за заплащане на адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

